

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/127/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205954
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812205954.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01, Bratislava, proti odporcovi: B. M., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX S. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o zaplatenie sumy 170,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zaväzuje odporcu uhradiť navrhovateľovi sumu 28,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 28,55 eur od 24.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 28,55 eur od 24.9.2009 do 19.3.2012, zo sumy 28,55 eur od 24.9.2009 do 19.4.2012, zo sumy 28,55 eur od 24.9.2009 do 19.5.2012 a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa čo do zvyšku zamieta.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 41,30 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 8.6.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 170,26 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 112,59 eur od 24.9.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23.9.2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 (ďalej len „postupca“) a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúci GE Money Multiservis, k.s., IČO: 35 783 214 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a kupujúcim - postupcom. Ďalej uviedol, že postupca v zastúpení obchodného zástupcu a odporcu uzatvorili dňa 18.8.2008 Zmluvu o úvere č. 1060727302 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a Sadzobník poplatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 256,85 eur, pričom odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, teda je nesporné, že medzi postupcom a odporcom vznikol obchodnozávazkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol odporcovi úver a jemu vznikla z

tohto vzťahu povinnosť splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Odporca si túto povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradil žiadnu čiastku. Dlžná suma vo výške 170,26 eur pozostáva z istiny vo výške 112,59 eur, z úroku vo výške 1,64, eur, úroku z omeškania vo výške 0 eur, zo zmluvnej pokuty a z poplatkov vo výške 56,03 eur.

Odporca vzniesol námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho prílohami a Zmluvou o úvere č. 01012869 zo dňa 18.8.2008, Zmluvou o predaji podniku zo dňa 29.3.2006, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2009, Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, platobnou históriou odporkyne, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.5.2010, pokusom o zmier zo dňa 4.7.2011, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 8.11.2012, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 21.11.2012 spolu s prílohami, výpoveďou odporcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že presné okolnosti podpísania tejto dohody si nepamätá, s určitosťou však uviedol, že sa tam nachádza jeho podpis. Nikto ho však neoboznámil s tým, že uznáva premlčanú pohľadávku. Ak by mu to oznámil, určite by vzniesol námietku premlčania.

Z písomného podania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 8.11.2012 vyplýva, že v hore označenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Nakoľko vedľajšiemu účastníkovi nebola doručená úverová zmluva, ale z návrhu vyplýva, že právnym predchodcom navrhovateľa bola spoločnosť GE Money, predpokladá, že je preplnená neprijateľnými zmluvnými podmienkami, najmä čo sa týka sankčného mechanizmu, ako je tomu v obdobných konaniach týkajúcich sa úverových zmlúv GE Money. Nakoľko zmluva ako celok je nečitateľná, je potrebné posúdiť, či je vôbec ako celok platná. Podľa názoru vedľajšieho účastníka je pre nečitateľnosť a teda nejasnosť a nezrozumiteľnosť ako celok absolútne neplatná. V prípade neplatnosti zmluvy si účastníci majú vydať len to, čo podľa nej dostali, teda bezdôvodné obohatenie. Je potrebné, aby navrhovateľ presne špecifikoval z čoho pozostáva uplatnená suma, z ktorých splátok, každá v akej výške a akou splatnosťou a špecifikáciou, čo všetko každá dlžná splátka obsahuje. Rovnako je potrebné špecifikovať, čo spotrebiteľ zaplatil a na čo boli jednotlivé plátky započítané. Je totiž vysoko pravdepodobné, že navrhovateľ si v dlžných splátkach uplatňuje aj plnenia z neprijateľných zmluvných pokút a ďalších sankčných mechanizmov, prípadne upomienok a že platby spotrebiteľa započítaval v rozpore s § 566 OZ. Pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním návrhu, vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania. Takisto namietal výšku zmluvnej pokuty uvedenej v úverovej zmluve a to 20% z dlžnej čiastky. Výška úroku z omeškania denne za každú splátku v omeškaní v hodnote 0,1 %, vysoko presahuje zákonom stanovenú maximálnu hranicu.

Pôvodný veriteľ - postupca a odporca ako zákazník uzavreli dňa 18.8.2008 zmluvu o úvere, ktorou sa postupca zaviazal, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaviazal takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. V ostatnom určovali obsah zmluvy obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Odporcovi v zmysle zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 256,85 eur, ktorý mal splatiť v 10 pravidelných mesačných splátkach po 28,55, pričom dátum prvej splátky bol do 18.9.2008 s tým, že dátum každej ďalšej platby bol určený k 18. dňu v mesiaci. Celková cena úveru predstavovala 285,47 eur.

Podľa Článku 1., bod 1.1. Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“), tieto vymedzujú vzťahy medzi pôvodným veriteľom ako veriteľom a zákazníkom - fyzickou osobou ako dlžníkom, ktorý požiadaval o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške uvedenej v zmluve o úvere. Tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Vzťahy zmluvami

výslovne neupravené sa riadia ustanovenia zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa Článku 2., bod 2.1. Obchodných podmienok, ak je úver použitý na nákup tovaru, je tovar vo vlastníctve zákazníka.

Zákazník je povinný platiť za služby poskytované GE Money Multiservis, k.s. úroky, poplatky a ostatné náklady podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov- Sadzobník je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, obsahuje poplatky, pokuty a úrokové sadzby (bod 2.3., Článok. 2. Obchodných podmienok).

Podľa Článku 4., bod 4.2. Obchodných podmienok, zákazník uzavretím zmluvy o úvere prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Obchodného zákonníka, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv GE Money Multiservis, k.s. voči zákazníkovi zo zmluvy o úvere na dobu 10 rokov od okamihu, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté odstúpením od zmluvy o úvere.

V zmysle Článku 5., bod 5.1. Obchodných podmienok, výška celkového zmluvného záväzku predstavuje súčet celkovej výšky úveru uvedenej v zmluve o úvere, úrokov, poplatkov a ostatných nákladov podľa zmluvy o úvere. Zákazník je povinný splácať túto čiastku v pravidelných mesačných splátkach, zahŕňajúcich splátku istiny a úrokov („splátka“) v stanovených termínoch a v dohodnutej výške tak, ako je uvedené v zmluve o úvere.

Podľa Článku 7., bod 7.3. Obchodných podmienok, MTS je oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých čiastok dlžných zákazníkom podľa zmluvy o úvere v prípade, že nastane ktorákoľvek z nasledujúcich skutočností: zákazník porušuje zmluvu o úvere, najmä ak bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň.

V zmysle Článku 7., bod 7.5. Obchodných podmienok, ukončenie platnosti zmluvy z akéhokoľvek dôvodu nezbavuje zákazníka povinnosti uhradiť v súlade s ustanovením zmluvy o úvere všetky nesplatené splátky za dobu, na ktorú bola zmluva o úvere uzatvorená, výdavky spojené s ukončením zmluvy o úvere, zmluvné pokuty, náhradu škody a iné záväzky.

Podľa platobnej histórie predmetného úveru, bol 18.8.2008 odporcovi poskytnutý úver vo výške 256,86 eur (7738 Sk), pričom odporca uhradil splátku v sume 28,55 eur v dňoch 19.9.2008, dňa 24.10.2008, dňa 28.11.2008, dňa 14.1.2009, dňa 17.2.2009, dňa 11.5.2009.

Zmluvou o predaji podniku zo dňa 29.3.2006 GE Money Multiservis, k.s. - pôvodný veriteľ ako predávajúci previedol na kupujúceho - postupcu GE Money, a.s. vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku.

Postupca listom zo dňa 23.9.2009, označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky, odporcovi oznámil, že ako postupca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok s navrhovateľom, na základe ktorej bola pohľadávka voči nemu postúpená na navrhovateľa, ktorý sa stáva veriteľom uvedenej pohľadávky a zároveň ho vyzval, aby vzhľadom k uvedeným skutočnostiam všetky svoje plnenia na úhradu dlhu od dátumu doručenia tohto oznámenia plátil na účet navrhovateľa a upozornil ho, že od doručenia oznámenia jeho záväzky vyplývajúce z postúpenej pohľadávky budú považované za riadne a včas splnené iba ich riadnym a včasným uhradením na uvedený účet navrhovateľa.

Dňa 21.5.2010 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi navrhovateľom a odporcom. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, odporca ako osoba uvedená v bode 1.2 uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s GE Money, a.s. s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 112,59 eur

a príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 25,54 eur. V Článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.1. osoba uvedená v bode 1.2. vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Z podania navrhovateľa zo dňa 21.11.2012 je zrejmé, že v zmysle sadzobníka poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť Obchodných podmienok, si zmluvné strany dohodli mesačný zmluvný úrok vo výške 1,89%. V prípade omeškania s plnením záväzku si účastníci rovnako dohodli úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a zmluvnú pokutu za omeškanie splácania vo výške 20% z dlžnej čiastky, minimálne 100,- Sk. Súhlas s Obchodnými podmienkami a tým aj so sadzobníkom poplatkov potvrdil odporca svojim podpisom na zmluve. Zmluvná pokuta (uvedená v platobnej histórii) vo výške 56,03 eur vyplýva z bodu 6.1 a nasl. VOP a v zmysle sadzobníka poplatkov je to 20% z každej omeškanej splátky, 20% zo sumy 860,- Sk, je vo výške 172 Sk, ku dňu 25.3.2009 predstavuje zmluvná pokuta sumu 11,42.- eur, t.j. za omeškané (neuhradené) splátky zo dňa 18.2.2009 zo dňa 18.3.2009, ku dňu 25.4.2009 predstavuje zmluvná pokuta sumu 5,71 eur t.j. za omeškanú (neuhradenú) splátku zo dňa 18.4.2009, ku dňu 25.05.2009 predstavuje zmluvná pokuta sumu 5,71 eur t.j. za omeškanú (neuhradenú) splátku zo dňa 18.5.2009. Tieto sumy spolu tvoria 22,84 eur. Poplatky za zaslané upomienky vo výške 250,- Sk boli účtované za 4 splátky, t.j. v celkovej výške 33,20 eur (1000,- Sk).

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Ako vyplýva z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

V zmysle § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Z § 504 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Z § 101 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Z ustanovení § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

V ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania - 19.september 2008 až 19.december 2008 stanovovalo, že výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania - 19.január 2009 až 19.máj 2008, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Na základe vyššie uvedeného tak boli odo dňa 19.9.2008 ročné úroky z omeškania vo výške 8,5 %, odo dňa 19.11.2008 vo výške 6,50%, odo dňa 19.12.2008 vo výške 5 %, odo dňa 19.1.2009 vo výške 10,50 %, odo dňa 19.2.2009 o výške 10%, odo dňa 19.3.2009 vo výške 9,50%, odo dňa 19.4.2009 vo výške 9,25% a odo dňa 19.5.2009 vo výške 9%.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na navrhovateľa postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané oznámením o postúpení postupcom adresovaným odporcovi, ktoré bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia navrhovateľa v tomto konaní.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky

zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom navrhovateľa bez možnosti odporkyni privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takéto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 256,85 eur a tento sa odporca zaviazal splácať v 10 mesačných splátkach po 28,55 eur pri konečnej výške úveru 285,47 eur. Cena úveru teda činila 28,62 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za 10 mesiacov sumu 28,62 eur (z úveru 256,85 eur), čo je 13,34 % ročne. Ide o orientačný výpočet. Pri výpočte súd postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v auguste 2008 činil úrok 14,09 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade neprevyšoval mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú.

Odporca ako aj vedľajší účastník v priebehu súdneho konania vzniesli námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke, úlohou súdu bolo preto sa so vznesenou námietkou vysporiadať.

Navrhovateľ si svoj nárok v konaní uplatňuje z titulu toho, že s odporcom uzatvoril dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu a z toho, že odporca v tomto dokumente prehlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Tak ako súd vyššie uviedol, právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu odporcom.

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. V prípade ak takouto dohodou dlžník uznáva premlčaný dlh, takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

Z vykonaného dokazovania a to z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nepochybne vyplýva, že záväzok odporca uznal dňa 21.5.2010. Zo samotnej zmluvy o úvere zo dňa 18.8.2008 je zrejmé, že odporca mal uhradiť dlh v desiatich splátkach po 28,55 eur, pričom splatnosť prvej mesačnej splátky nastala ku 18.9.2008. Splatnosť všetkých splátok a teda celej pôžičky tak nastala najneskôr po desiatich mesiacoch dňa 18.6.2009. Napriek tomu, že v čase podpisu predmetnej dohody ešte nemala byť pohľadávka navrhovateľa premlčaná, v bode 3.1 dohody je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V danom prípade totiž ide o predformulovaný obsah dohody. Samotné uznanie dlhu je spojené s dohodou o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že odporca si bol vedomý dôsledkov uznania dlhu, najmä predĺženia premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj z výpovede odporcu vyplýva, že pri podpise dohody mu nebol vysvetlený obsah listiny ani to, že uznáva uplatnenú pohľadávku. Zamestnanec navrhovateľa navyše sám vyhľadal odporcu za účelom podpisu dohody, teda iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nevychádzala od spotrebiteľa. Spotrebiteľ, ktorému išlo najmä o to, aby mohol uhradiť dlh v splátkach, keďže sociálna situácia mu nedovoľovala uhradiť dlh naraz, musel podpísať celý formulár, pričom je zrejmé aj z výpovede odporkyne, že význam obsahu formulára, ktorý podpísala jej nebol zrejмый. Vzhľadom na takto predformulovaný obsah a okolnosti podpisu dohody možno mať vážne pochybnosti aj o tom, že ide o skutočný prejav vôle odporcu uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach s navrhovateľom.

Podpisom takejto formulárovej dohody odporca ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie dohodnuté v pôvodnej zmluve v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Uznanie záväzku odporcom bolo vykonané na predtlačí navrhovateľa, pričom listina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zastrešovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany.

Súd preto predmetnú spotrebiteľskú vec podrobil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehliadať ani v rovine súkromného práva.

V prípade, že navrhovateľ uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Konaním v rozpore s dobrými mravmi na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. (účinný v čase podpisu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku) sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.5.2010 odporcom hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane navrhovateľa ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Takýto záver súdu podporuje aj skutočnosť, že navrhovateľ sám vyhľadal odporcu v mieste jeho trvalého bydliska, čo je nepochybné, keď ako miesto uzavretia dohody je uvedená obec trvalého bydliska odporcu. V dôsledku takéhoto konania mohol byť odporca konfrontovaný rodinnými príslušníkmi alebo aj blízkymi spolubývajúcimi a aj pôsobenie tohto prostredia mohlo ovplyvniť odporcu v jeho správaní, výsledkom ktorého bolo podpísanie formulárovej predtlačie uznania dlhu a uzatvorenia splátkového kalendára s cieľom čo najskoršieho odchodu pracovníka navrhovateľa a nevyvolávania akýchkoľvek domnienok v súvislosti s jeho zotrvaním v domácom prostredí odporcu, ktorý úkon pod vplyvom uvedených faktorov mohol byť odporcom vykonaný bez náležitého oboznámenia sa s jednotlivými ustanoveniami dohody, a tak v konečnom dôsledku k jeho zaviazaniu sa k ďalším povinnostiam a súčasne vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, ako je napr. predĺženie premlčacej doby na uplatnenie práva navrhovateľa, o ktorých odporca nemal vedomosť. Uznanie dlhu odporcom súd považuje za právne neúčinné aj preto, že odporca nemala vedomosť o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do dohody o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle odporcu uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach s navrhovateľom. Z uvedeného je zrejmé, že pri dostatku informácií by odporca uvedenú dohodu spojenú s uznaním dlhu nepodpísal. Navrhovateľ v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti odporcu nepoučil o následkoch podpisu dohody a uznania záväzku.

Taktiež súd poukazuje aj na ďalšiu skutočnosť a to, že ak mal navrhovateľ skutočne eminentný záujem na úhrade záväzku odporcom, ktorý možno vyvodiť práve z jeho iniciatívy vyhľadať osobne odporcu za účelom uzavretia splátkového kalendára a dojednaní splátok, a tým akéhosi aktu ústretovosti z jeho strany voči odporcovi, no za súčasného dojednaní straty výhody splátok v prípade ich nesplácania podľa splátkového kalendára, za stavu, keď odporca splátkový kalendár nedodržiaval a tým sa stal splatným celý odporcom uznaný dlh, podal návrh na súd po dvoch rokoch s uplatnením úroku z omeškania za celé obdobie od účinnosti postúpenia predmetnej pohľadávky. Celé toto konanie vrátane zabezpečenia uznania záväzku možno potom hodnotiť ako konanie prinajmenšom špekulatívne s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči odporcovi na pohľadávku, ktorá síce je tvorená dlžnou istinou ku dňu postúpenia, no príslušenstvom pohľadávky spočívajúcom jednak v úrokoch z omeškania ako aj v trovách konania, a to najmä trovách právneho zastúpenia za niekoľko rokov omeškania, ktorá suma môže v konečnom dôsledku niekoľkonásobne prevýšiť dlžnú sumu, ktorú v konečnom dôsledku bude musieť odporca uhradiť.

Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že ak by navrhovateľ postupoval s odbornou starostlivosťou, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje dohodu o splátkach ako dvojstranný právny úkon, zároveň uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon a prípadne ešte aj pristúpenie k záväzku podľa § 533 OZ a zároveň ustanovenia o tom, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, napriek tomu, že v čase podpisu predmetnej dohody ešte nebola pohľadávka premlčaná. Takto vytvorený formulár pôsobí na spotrebiteľa prinajmenšom máťuco, pričom možno predpokladať, že práve to je jeho účelom.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že navrhovateľom uplatnené právo v danej právnej veci je právom, ktoré si tento uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky a keďže ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu a na predmetnú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.5.2010 neprihliadal.

V predmetnej veci bola prvá splátka splatná dňa 18.9.2008 a posledná splatná dňa 18.6.2009. Keďže navrhovateľ podal na tunajšom súde návrh dňa 8.6.2012, nepremlčaná ostala iba posledná splátka úveru za mesiac jún 2009 vo výške 28,55 eur, ktorú sumu súd navrhovateľovi priznal. Súčasťou splátky je aj úrok z úveru a ako bolo uvedené vyššie, tento súd vyhodnotil ako primeraný.

Čo sa týka úroku z omeškania tak tento možno úspešne uplatniť len za obdobie od 8.6.2009 - tri roky späťne odo dňa podania návrhu do dňa účinného vznesenia námietky premlčania voči istine, čo v prípade splátky úveru za mesiac september 2008, ktorá sa stala splatnou dňa 18.9.2008, je do dňa 19.9.2011, za mesiac október 2008, ktorá sa stala splatnou dňa 18.10.2008, je do dňa 19.10.2011, za mesiac november 2008, ktorá sa stala splatnou dňa 18.11.2008, je do dňa 19.11.2011, za mesiac december 2008, ktorá sa stala splatnou dňa 18.12.2008, je do dňa 19.12.2011, za mesiac január 2009, ktorá sa stala splatnou dňa 18.1.2009, je do dňa 19.1.2012, za mesiac február 2009, ktorá sa stala splatnou dňa 18.2.2009, je do dňa 19.2.2012, za mesiac marec 2009, ktorá sa stala splatnou dňa 18.3.2009, je do dňa 19.3.2012, za mesiac apríl 2009, ktorá sa stala splatnou dňa 18.4.2009, je do dňa 19.4.2012, za mesiac máj 2009, ktorá sa stala splatnou dňa 18.5.2009, je do dňa 19.5.2012.

V súlade s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „ Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak“ je potrebné započítať všetky platby odporcu najskôr na istinu, keďže nie je možné, aby dodávateľ (veriteľ) určoval, oproti čomu bude platba od dlžníka zúčtovaná, lebo v opačnom prípade by došlo k rozporu s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Úroky z omeškania a ďalšie príslušenstvo pohľadávky sa započítavajú až na treťom mieste.

Samotný nárok na zmluvnú pokutu podľa bodu 6.1 Obchodných podmienok pre úver a sadzobníka poplatkov spoločnosti GE Money Multiservis, k.s. súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 20% z dlžnej čiastky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. Navyiac nie je zrejmé, či uvedenú zmluvnú pokutu má spotrebiteľ platiť denne, mesačne, ročne, či teda možno žiadať uvedenú pokutu z tej istej dlžnej čiastky opakovane alebo len jednorázovo. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

Súd považuje aj nárok navrhovateľa na poplatky v sume 33,20 eur za nedôvodné, keďže pri určení ich výšky navrhovateľ odkazuje na sadzobník poplatkov, ktorý však súdu nepredložil. Navyiac poplatky za upomienky podľa platobnej histórie splatné v dňoch 10.2.2009, 30.3.2009, 29.4.2009 a dňa 29.5.2009 sú podľa názoru súdu premlčané a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania ich súd navrhovateľovi nemohol priznať. Posledný poplatok bol splatný dňa 29.5.2009, pričom trojročná premlčacia lehota

uplynula dňa 30.5.2012. Návrh podal navrhovateľ na tunajšom súde dňa 8.6.2012, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty.

Keďže odporca podľa platobnej histórie uhradil navrhovateľovi sumu 171,30 eur, uvedenú sumu súd započítal na prvých 6 splátok úveru. Úrok z omeškania je tak možné priznať až od splátky úveru za marec 2009.

Súd tak odporcu zaviazal na zaplatenie nepremľčanej splátky vo výške 28,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne (vo výške požadovanej navrhovateľom, ktorá nepresahovala zákonné úroky z omeškania podľa citovaného ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania) z tejto splátky odo dňa účinnosti postúpenia pohľadávky, ako to navrhovateľ požadoval v návrhu, hoci posledná splátka bola splatná už 18.6.2009.

Ďalej súd odporcu zaviazal na zaplatenie nepremľčaného úroku z omeškania zo sumy 28,55 eur za obdobie od 24.9.2009 do 19.3.2012, zo sumy 28,55 eur za obdobie od 24.9.2009 do 19.4.2012, zo sumy 28,55 eur za obdobie od od 24.9.2009 do 19.5.2012.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania z predmetných neuhradených splátok za mesiace marec až máj 2012 je nárok navrhovateľa premlčaný v časti úroku z omeškania zo sumy 28,55 eur za obdobie od 20.3.2012 do zaplatenia, od 20.4.2012 do zaplatenia, od 20.5.2012 do zaplatenia, preto súdu nezostávalo iné ako v dôsledku účinne vznesenej námietky premlčania návrh navrhovateľa v tejto časti zamietnuť.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 170,26 eur s príslušenstvom navrhovateľovi bolo priznaných iba 28,55 eur spolu s príslušenstvom. Navrhovateľov neúspech tak predstavoval 83,23% a úspech 16,77 %. Odporcov úspech tak predstavoval 83,23%.

Po odrátaní úspechu navrhovateľa v konaní od úspechu odporcu (83,23 % - 16,77 %), odporca má právo na náhradu trov vo výške 66,46 %.

Odporca, ktorý bol vo veci úspešnejší sa zriekol práva na náhradu trov konania, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Vedľajší účastník na strane odporcu, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu ako účastníkovi, na podporu ktorého v konaní vystupuje, si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v sume 159,17 eur podľa § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“) za dva úkony právnej služby spolu s DPH a paušálnou náhradou.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Súd je toho názoru, že uvedené vyčíslenie je nesprávne, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka v spore nezastupuje spotrebiteľa, ale vedľajšieho účastníka, ktorým je združenie na ochranu spotrebiteľa, preto aplikácia cit. § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky nie je namieste.

Podľa názoru súdu má právny zástupca vedľajšieho účastníka nárok na trovy právneho zastúpenia z tarifnej hodnoty 170,26 eur, ktoré sú vyčíslené takto:

Rok 2012 v sume 51,78 eur

- odmena v sume 36,52 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky. Paušálna náhrada je v roku 2012 vo výške 7,63 eur

- príprava a prevzatie zastúpenia 18,26 eur + RP 7,63 eur

- vyjadrenie zo dňa 30.10.2012..... 18,26 + RP 7,63 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. Právny zástupca vedľajšieho účastníka má nárok na DPH vo výške 20 % zo sumy 51,78 eur. Odmena a náhrady podľa vyhlášky spolu s DPH tak predstavujú sumu 62,14 eur.

Keďže odporca má právo na náhradu trov vo výške 66,46 %, súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania vo výške 41,30 eur, teda 66,46% zo sumy 62,14 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.